

formulere den Skitse af en Forfatning, som er givet i den nævnte Resolution. Thi det er lettere at skrive en Avisartikel og en Resolution end i et Lovforslag at formulere sine Tanker, og først naar jeg under Udvalgsbehandlingen ser, hvorledes det ærede Medlem tror at kunne forme disse Tanker, vil der være Anledning til at forhandle denne Sag nærmere her. Naar det ikke er sket, at den ærede Ordfører for Højre under disse Dages Forhandlinger her i Salen har nævnt disse Punkter i den vedtagne Resolution, har jeg den Opfattelse, at det er, fordi hans Parti har den Mening, at det er bedst at reservere sig sin Frihed og tage alt muligt Forbehold overfor de Forhandlinger, der eventuelt vil blive ført om denne Sag. Det kan jeg forstaa, og det er ganske klogt af Højre. Jeg skal derfor ikke friste den ærede Ordfører til at komme videre ind paa Sagen, men det ærede Medlem kom ind paa et Par Betragtninger, som jeg dog maa svare paa. Det ærede Medlem fandt, at det var aldeles urimeligt at indføre en Bestemmelse i Grundloven gaaende ud paa, at det er de kommunale Raad, der vælger Landstinget, naar man ikke er sikker paa, at Bestemmelserne om de kommunale Raads Sammensætning ikke kan forandres ved særlig Lov. Hvad siger da det ærede Medlem til sin egen Resolution? Det ærede Medlems Resolution gaar jo bl. a. ud paa, at for at faa Valgret til Landstinget skal man enten svare Indtægts- eller Formueskat, men ved det ærede Medlem ikke, at Bestemmelserne om Indtægts- og Formueskat kan forandres ved særlig Lov? Det ærede Medlem ved, at der endvidere staar i hans Resolution en Bestemmelse om, at i det nye Landsting skal de faglige Erhvervsorganisationer repræsenteres bl. a. for Eksempel gennem Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri eller Haandværk og Industri i al Almindelighed. Ved det ærede Medlem da ikke, at Reglerne for disse Foreninger kan forandres, ikke ved Lov, men ved en almindelig Generalforsamlingsbeslutning af de paagældende Foreninger? Det forekommer mig derfor at være en mærkelig Anke at fremføre overfor Forslaget, naar det ærede Medlem har været med til at anbefale noget, som staar paa et meget løst Grundlag. For øvrigt er det ganske interessant at se, hvorledes disse Organisationer for Haandværk og Industri er sammensatte. Jeg har i de sidste Dage undersøgt dette Forhold, og jeg har da fra en af de større Provins-

byer faaet en Meddelelse om, at den vedkommende Kommunes Fællesrepræsentation for Haandværk og Industri er sammensat paa en saadan Maade, at den ikke alene tæller industridrivende og Haandværkere, men Købmænd, handlende, Agenter, Bønder og Embedsmænd i langt højere Tal, end der i den vedkommende Forening findes Haandværkere og industridrivende. Og saa tror man, at man gennem slige Organisationer vil kunne tilvejebringe en Ordning, der vil være tilfredsstillende med Hensyn til Kravet om, at disse Organisationer repræsenteres i et kommende Landsting. Det ærede Medlem er bange for, at de kommunale Raad bliver politiske, naar man betror dem denne Myndighed. Jeg kunde have Lyst til at undersøge, hvorledes det gaar til ude i Lyngby Kommune, hvor det ærede Medlem er eller har været Formand for Kommunalbestyrelsen, naar der foretages kommunale Valg der; mon ikke Højre der gør, hvad de kan gøre, for at faa saa mange Medlemmer som muligt; i modsat Fald er Højre i Lyngby Kommune meget forskelligt fra Højre i andre Kommuner. Det er jo ganske naturligt, at naar man har Forholdstalsvalg til Kommunen, hvert Parti indenfor Kommunen søger at blive repræsenteret i et saa stort Omfang som muligt. Jeg har ogsaa i mit Liv haft rig Lejlighed til at befatte mig med kommunale Forhold, og min Erfaring gaar ud paa, at i 67, da vi fik den nye Kommunallov, og tidligere, men for øvrigt ogsaa lang Tid efter 67, var Højre Enehersker i de kommunale Raad og bemægtigede sig, saa længe det var muligt, Flertallet i Raadet. Det bebrejder jeg ikke Højre, men jeg bebrejder det, at det siger, at de kommunale Raad nu bliver politiske, fordi andre Retninger har Lyst til at være repræsenterede i de kommunale Raad. Hvorledes det vil gaa til i Fremtiden, som det ærede Medlem bekymret spurgte, om Bonden saa vil blive repræsenteret i saa stort Tal som nu, naar der er Tale om at faa Sæde i Landsting og i Folketing efter vort Forslag, er det selvfølgelig ikke let hverken for det ærede Medlem eller for mig at have nogen Mening om, men det undrer mig kun, at det ærede Medlem som Højres Ordfører i saa høj Grad appellerer til Bønderne, eftersom Højre i mange Aar har ført en Politik, der ikke har bidraget til at gøre Bønderne konservative, men netop i høj Grad har bidraget til det modsatte. Man har i lang Tid holdt sig til Byerne og ment, at derigen-